

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1961.

13 JUILLET 1961.

PROPOSITION DE LOI

insérant au Code pénal un article 508ter, en vue
de réprimer les fraudes commises par approvision-
nement des véhicules en carburant.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les personnes qui débitent de l'essence, du mazout, ou de l'huile aux automobilistes, se plaignent d'être victimes, de manière assez fréquente, d'actes d'improbité et de mauvais gré, de la part de certains clients.

Les uns s'approvisionnent en sachant qu'ils n'ont point de quoi payer, ce qui s'apparente au délit de grivèlerie, réprimé par l'article 508bis du Code pénal.

D'autres, ayant vraisemblablement la possibilité de payer, s'enfuient après avoir fait le plein de carburant.

Le caractère modeste de la dette contractée, empêche assurément le vendeur d'intenter une action civile.

D'autre part il n'y a point de délit, en l'absence de texte nouveau, puisque la fourniture a été faite en exécution d'une vente volontaire. L'acheteur est débiteur et ne paye pas. Sa malhonnêteté est évidente. Il est urgent d'adapter le droit pénal aux nécessités changeantes des situations, et pour cette raison, nous proposons d'introduire dans le Code pénal un article 508ter, qui permettra au vendeur qui aura relevé les indications de la plaque de roulage de l'automobiliste, de déposer plainte pour que le parquet agisse. Lorsque ces malfaiteurs seront informés des possibilités de répression, il n'est pas douteux que le nombre de ces fraudes diminuera.

Nous pensons que la législation nouvelle doit consister purement et simplement en l'application des mêmes dispositions que celles de l'article 508bis, sauf qu'il ne faut pas restreindre l'application de la loi au cas de celui qui se fait servir, sachant qu'il est dans l'impossibilité absolue de payer, ainsi que le fait l'article 508bis du Code pénal pour la grivèlerie.

Il s'agit en effet de réprimer tous les cas d'achat d'essence, de mazout ou d'huile avec intention de ne point payer.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1961.

13 JULI 1961.

WETSVOORSTEL

tot invoeging van een artikel 508ter in het
Strafwetboek ten einde bedrog bij het tanken te
beteugelen.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De personen die benzine, mazout en olie verkopen aan de autobestuurders klagen erover dat zij vrij dikwijls het slachtoffer zijn van de oneerlijkheid en de slechte wil van sommige klanten.

Sommigen voorzien zich van brandstof en olie, wel wetende dat zij niet kunnen betalen, een wanbedrijf dat verband houdt met flessentrekkerij en gestraft wordt door artikel 508bis van het Strafwetboek.

Anderen, die blijkbaar kunnen betalen, poetsen de plaat nadat zij hebben getankt.

Wegens het gering bedrag van dergelijke schuld stelt de verkoper doorgaans geen burgerlijke vordering in.

Anderzijds is er, bij gebreke van een nieuwe tekst, geen sprake van een nieuw wanbedrijf, aangezien de levering geschied is ter uitvoering van een vrijwillige verkoop. De koper is schuldenaar en betaalt niet. Zijn oneerlijkheid staat buiten kijf. Het strafrecht moet dringend worden aangepast aan de toestanden. Daarom stellen wij voor in het Strafwetboek een artikel 508ter in te voegen, ten einde de verkoper, die de nummerplaat van de autobestuurder heeft opgenomen, in staat te stellen een klacht in te dienen opdat het parket zou kunnen ingrijpen. Het lijdt geen twijfel dat dit bedrog zal verminderen wanneer de overtreders zullen weten aan welke straffen zij zich blootstellen.

Naar onze mening moet de nieuwe wetgeving zonder meer bestaan in de toepassing van dezelfde bepalingen als die van artikel 508bis, behalve dat de wet niet moet worden beperkt zoals artikel 508bis van het Strafwetboek dat voor flessentrekkerij doet, tot het geval waarin iemand zich laat bedienen, hoewel hij weet dat het hem volstrekt onmogelijk is te betalen.

Het is immers zaak alle gevallen te straffen waarin op de weg benzine of mazout of olie wordt gekocht met het oogmerk niet te betalen.

Les dispositions prévoyant l'extinction de l'action publique par le paiement du prix sont à retenir dans la législation nouvelle, aussi utilement que dans les cas de l'article 508*bis*.

La présente proposition a été déposée déjà le 11 février 1958 sous le n° 856 et le 25 novembre 1959 sous le n° 357.

Het opnemen, in de nieuwe wetgeving, van de bepalingen volgens welke de betaling van de prijs de publieke vordering doet vervallen, zal even dienstig zijn als in de bij artikel 508*bis* bedoelde gevallen.

Dit wetsvoorstel werd reeds op 11 februari 1958 ingediend onder n° 856 en op 25 november 1959 onder n° 357.

E. CHARPENTIER.

PROPOSITION DE LOI

Un article 508*ter* libellé comme suit est inséré au Code pénal :

« Est puni d'un emprisonnement de 8 jours à 3 mois et d'une amende de 200 à 1.500 francs, ou d'une de ces peines seulement, celui qui, après s'être approvisionné en carburant ou en lubrifiant pour son véhicule, quitte les lieux sans régler son dû, à moins que le débitant n'y ait consenti.

» En cas de récidive, les peines pourront être doublées.

» Les délits prévus aux alinéas précédents, ne peuvent être poursuivis que sur la plainte de la partie lésée. Le paiement du prix et éventuellement des frais de Justice avancés par la partie plaignante ou le désistement de celle-ci, éteignent l'action publique. »

11 juillet 1961.

WETSVOORSTEL

In het Strafwetboek wordt een artikel 508*ter* ingevoegd, dat luidt als volgt :

« Met gevangenisstraf van 8 dagen tot 3 maanden en met geldboete van 200 frank tot 1.500 frank of met een van die straffen alleen, wordt gestraft hij die, nadat hij brandstof of smeerolie voor zijn voertuig heeft ingenomen, de plaats verlaat zonder zijn schuld te hebben betaald, behalve indien de verkoper daarin heeft toegestemd.

» In geval van herhaling kunnen de straffen worden verdubbeld.

» De in de vorige leden bedoelde wanbedrijven kunnen enkel vervolgd worden op klacht van de benadeelde partij. De betaling van de prijs en, in voorkomend geval, van de door de klagende partij voorgeschoten gerechtskosten, of de afstand van de klacht van deze laatste, doet de publieke vordering vervallen. »

11 juli 1961.

E. CHARPENTIER,
Marg. DE RIEMAECKER-LEGOT,
F. ROBYNS,
A. SERVAIS,
F. LEFERE,
G. HOUBART.